

**ปัจจัยในการลงทุนทางการศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน**
**Educational Investment Factors Affecting the Improvement
of the English Language Ability Among Primary Students in Schools
under the Office of the Basic Education Commission**

วสันต์ นาคเจริญวารี^{1*} เฟื่องอรุณ ปรีดีติลล² พงศ์พันธุ์ คำพรรณ³

Wasan Nakjaroenwari^{1*} Fuangarun Preededilok² Pongpan Compan³

(Received: 2026-03-20; Revised: 2026-06-07; Accepted: 2026-06-16)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยในการลงทุนทางการศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และครูสอนภาษาอังกฤษ จากโรงเรียนที่ผ่านเกณฑ์คัดเข้า คำนวณขนาดตัวอย่างโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป G*Power ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (Confidence Interval) ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง ได้ตัวอย่างจำนวน 60 โรงเรียนจาก 6 ภูมิภาคทั่วประเทศ โรงเรียนละ 5 ตัวอย่าง รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 300 ตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา 0.8 มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.486-0.955 มีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.889 ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

¹ นิสิตระดับปริญญาเอก คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ Ph.D. Student, Faculty of Education, Chulalongkorn University

² รองศาสตราจารย์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

² Associate Professor, Faculty of Education, Chulalongkorn University

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สำนักวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

³ Assistant Professor, School of Education, Walailak University

*Corresponding Author: 6381062327@student.chula.ac.th

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยในการลงทุนทางการศึกษา 9 ปัจจัยส่งผลต่อค่าเฉลี่ยคะแนน O-NET วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างปีการศึกษาพ.ศ. 2563-2566 ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ร้อยละ 90 โดยเรียงลำดับปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปน้อยที่สุดได้ดังนี้ (1) กระบวนการจัดการเรียนการสอน ส่งผลที่ร้อยละ 22.5 (2) การบริหารจัดการหลักสูตร ส่งผลที่ร้อยละ 18.2 (3) การวัดและประเมินผลการเรียน ส่งผลที่ร้อยละ 17.7 (4) สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และอาคารสถานที่ ส่งผลที่ร้อยละ 16.6 (5) การพัฒนาคุณภาพครู ส่งผลที่ร้อยละ 15.5 (6) หลักสูตร และ (7) ครูผู้สอน ส่งผลเท่ากันที่ร้อยละ 14.9 (8) การนิเทศและติดตามผลหลักสูตร ส่งผลที่ร้อยละ 11.2 และ (9) แหล่งเรียนรู้ ส่งผลที่ร้อยละ 9.6

คำสำคัญ: ปัจจัยในการลงทุนทางการศึกษา, ความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษา, โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

Abstract

This research aimed to investigate the factors influencing the educational investment effecting to the improvement of English language ability among primary students in schools under the Office of the Basic Education Commission. The sample consisted of school directors, deputy directors for academic affairs, and English teachers from schools that met the selection criteria. The sample size was determined using the G*Power software at a 95% confidence interval. Purposive sampling was employed, resulting in a total of 60 schools from six regions nationwide. Five participants drawn from each school, yielding a total sample of 300 participants. The research instrument was a five-point rating scale questionnaire. The instrument demonstrated a content validity index of 0.80, discrimination indices ranging from 0.486 to 0.955, and a reliability coefficient of 0.889. Data were analyzed by mean, standard deviation, and multiple regression analysis.

The findings revealed that nine educational investment factors collectively accounted for 90 percent of the variance in the average O-NET English scores indicating English language ability of Grade 6 students during the academic years 2020 to 2023. The factors influencing English language ability, ranked from the greatest to the least impact, were as follows: (1) teaching and learning processes (22.5%), (2) curriculum management (18.2%), (3) assessment and evaluation

(17.7%), (4) learning materials, equipment, and facilities (16.6%), (5) teacher professional development (15.5%), (6) curriculum and (7) teachers, each exerting an equal influence (14.9%), (8) supervision and curriculum monitoring (11.2%), and (9) learning resources (9.6%).

Keywords: Educational Investment Factors, English Language Ability of Primary Students, Schools under the Office of the Basic Education Commission

บทนำ

ทฤษฎีทุนมนุษย์ (Human Capital Theory) มองว่า “มนุษย์เป็นทุนทรัพย์” อย่างหนึ่งที่สามารถเพิ่มขึ้นได้ด้วยการเพิ่มคุณภาพให้แก่มนุษย์ โดยการลงทุนทางการศึกษาเป็นหนึ่งในวิธีการสำคัญที่ฮิวโดร์ ดับเบิลยู ชูลท์ซ (Schultz, 1961) ได้เสนอไว้ ด้วยเหตุว่าการลงทุนทางการศึกษาจะทำให้แรงงานมีประสิทธิภาพในการผลิตเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้รายได้และผลผลิตรวมเพิ่มขึ้น อันจะนำไปสู่ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจได้ในที่สุด ดังนั้นประเทศไทยจึงลงทุนทางการศึกษาเป็นจำนวนมากด้วยงบประมาณด้านการศึกษาในแต่ละปีเป็นอันดับต้น ๆ และไม่น้อยไปกว่าการพัฒนาประเทศในด้านอื่น ๆ (จุไรลักษณ์ เอี้ยวพันธ์, 2567)

เป้าหมายหนึ่งในการลงทุนทางการศึกษาของประเทศไทย คือเพื่อเตรียมพร้อมกำลังคนที่มีสมรรถนะสูง มีทักษะศตวรรษที่ 21 และมีความสามารถในการสื่อสาร การพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษจึงถูกกำหนดด้วยตัวชี้วัด ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แผนและนโยบาย ในแต่ละระดับอย่างชัดเจนตั้งแต่ระดับแม่บทอย่าง ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561-2580 ที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้มีคุณภาพ และมีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 (คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ, 2561) และแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ที่มีตัวชี้วัดในเป้าหมายที่ 3 คือ นักเรียนมีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (ONET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 50 ขึ้นไปเพิ่มขึ้น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ไปจนถึงแผนระดับปฏิบัติการอย่าง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2557 ที่กำหนดตัวชี้วัดให้ผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต้องผ่านการทดสอบระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษตามกรอบ CEFR ในระดับ A1 และในระดับ A2 สำหรับผู้เรียนในโครงการห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ เป็นต้น (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557)

แม้ว่าประเทศไทยลงทุนทางการศึกษาด้วยจำนวนงบประมาณที่สูงมากในแต่ละปี โดยเฉพาะเพื่อพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษ แต่คุณภาพการศึกษากลับไม่ได้ผลตามเป้าหมาย และไม่ผ่านเกณฑ์ตัวชี้วัดในระดับต่าง ๆ ได้ ตัวอย่างเช่น ผลทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (O-NET) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาอังกฤษ ปีพ.ศ. 2562-2567 ไม่มีปีใดที่คะแนนเฉลี่ยผ่านกึ่งหนึ่งเลย (สถาบันทดสอบทางการศึกษา

แห่งชาติ, 2567) นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ดำเนินการตามแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ CEFR ในหลายปีที่ผ่านมาอย่างต่อเนื่อง แต่ผลการทดสอบวัดระดับทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR ในปีพ.ศ. 2566 ของนักเรียนในโครงการห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษทุกประเภทของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 406 โรงเรียน ยังไม่ผ่านเกณฑ์ตัวชี้วัดที่กำหนดให้นักเรียนในโครงการห้องเรียนพิเศษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต้องผ่านระดับ A2 ขึ้นไป แต่ยังคงมีนักเรียนถึงร้อยละ 32 ที่ผ่านแค่ระดับ A1 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2567) จึงสรุปได้ว่าระดับความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาเฉลี่ยทั้งประเทศอยู่ในระดับต่ำกว่ามาตรฐาน

แนวทางในการแก้ปัญหาจึงอาจเป็นไปได้ด้วยการลงทุนทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ด้วยแนวคิดพื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์ที่ทรัพยากรมีจำกัด การต้องเลือกและตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดนั้นให้เกิดประโยชน์สูงสุดหรือคุ้มค่ามากที่สุด จึงเป็นที่มาให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาปัจจัยในการลงทุนทางการศึกษาเพื่อพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษา ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่จำเป็นต้องเลือกลงทุนก่อนเพราะจะส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาได้มากกว่า นอกจากนี้การที่ผู้วิจัยมุ่งเน้นศึกษานักเรียนระดับประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้น เนื่องจากช่วงอายุ 0-12 ปี เป็นช่วงวัยที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษา (Critical Period) ที่เด็กสามารถเรียนรู้ได้ดีและรวดเร็ว การเสริมสร้างทักษะทางภาษาในช่วงก่อนวัยเจริญพันธุ์นี้ จะได้ผลและมีประสิทธิภาพสูงสุด (Lenneberg, 1967; Aliu, 2025) ดังนั้นการลงทุนทางการศึกษาในช่วงวัยนี้ จึงเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าเชิงเศรษฐศาสตร์ เนื่องจากลงทุนน้อยกว่าช่วงวัยอื่น แต่ได้ผลมากกว่า นอกจากนี้โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานยังมีจำนวนโรงเรียนมากที่สุด มีจำนวนนักเรียนมากที่สุด และใช้งบประมาณทางการศึกษาสูงที่สุดอีกด้วย (ชัยยุทธ ปัญญสวัสดิ์สุทธิ์ และคณะ, 2563; เสฏฐวุฒิ โลหะโชติ, 2568) ดังนั้นการเลือกลงทุนในปัจจัยที่คุ้มค่าเชิงเศรษฐศาสตร์ คือลงทุนน้อยกว่าปัจจัยอื่น แต่ให้ผลได้มากกว่า ในโรงเรียนที่มีจำนวนมากที่สุดในประเทศ ย่อมก่อให้เกิดการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ และช่วยประหยัดงบประมาณทางการศึกษาในภาพรวมของประเทศได้

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาปัจจัยในการลงทุนทางการศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ลงทุนแล้วได้ผลในการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาได้มากกว่าปัจจัยอื่น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยในการลงทุนทางการศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

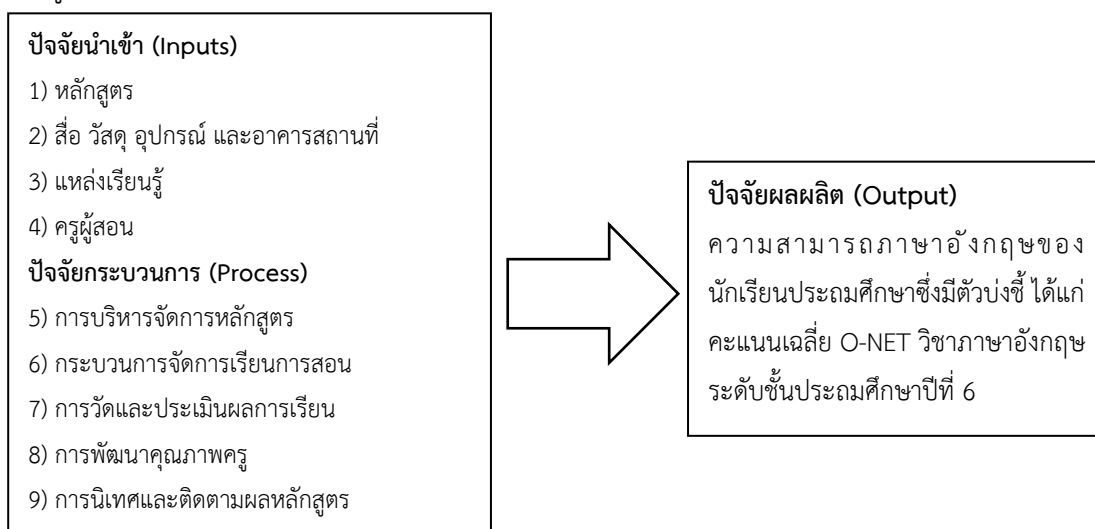
กรอบแนวคิดการวิจัย

แนวคิดและทฤษฎี

1. แนวคิดพื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์ เกิดจากปัญหาความไม่สมดุลระหว่างความต้องการของมนุษย์ที่มีอยู่อย่างไม่จำกัด ในขณะที่ทรัพยากรมีจำกัด จึงเกิดความขาดแคลน (Scarcity) มนุษย์จึงจำเป็นต้องเลือกและตัดสินใจใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดนั้นให้เกิดประโยชน์สูงสุดหรือเพื่อให้ได้รับความพึงพอใจสูงสุด เศรษฐศาสตร์จึงเป็นศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกหนทางในการจัดสรรทรัพยากรที่มีจำกัดให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

2. ทฤษฎีทุนมนุษย์ (Human Capital Theory) ธีโอดอร์ ดับเบิลยู ชูลท์ซ (Theodore W. Schultz) มองว่ามนุษย์เป็นทุนทรัพย์ที่สามารถเพิ่มขึ้นได้ด้วยการลงทุนในมนุษย์ เช่น การลงทุนทางการศึกษา เป็นหนึ่งในวิธีที่จะทำให้แรงงานมีความสามารถและประสิทธิภาพในการผลิตเพิ่มขึ้น อันจะนำไปสู่ความสามารถในการหารายได้และทำให้เศรษฐกิจเติบโตได้ (Schultz, 1961; Leoni, 2025)

3. แนวคิดในการลงทุนทางการศึกษา (Investment in Education) อัดัม สมิธ (Adam Smith) เสนอว่า การลงทุนทางการศึกษาคือหัวใจของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งไม่เพียงแต่สร้างความสามารถที่แตกต่างกันในแต่ละบุคคลเท่านั้น แต่ยังช่วยเพิ่มทุนทรัพย์สินของชาติ ผ่านการที่แรงงานได้ใช้ทักษะฝีมือที่สั่งสมมาจากการเรียนรู้อย่างเต็มประสิทธิภาพ (Smith, 2002; Leoni, 2025)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธีเชิงสำรวจ (Exploratory Mixed-Methods Research) โดยเริ่มจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสังเคราะห์ตัวแปร จากนั้นจึงพัฒนาเครื่องมือวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อนำมาวิเคราะห์ทางสถิติ ตามรายละเอียดดังนี้

1. การวิจัยเอกสาร

ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องรวมจำนวน 8 เล่มจากวุฒิชัย เนียมเทศ (2552), จุฑามาศ แสงงาม (2555), Harris et al. (2010), Scheerens et al. (2011), Tang et al. (2012), สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552), สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2545) และเศรษฐกร หน่อคำ (2548) โดยกำหนดประเด็นที่ศึกษา ได้แก่ ปัจจัยในการลงทุนทางการศึกษาเพื่อพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษา มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบบันทึกข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ได้ผลการวิจัยดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงการสังเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษา

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนา ความสามารถภาษาอังกฤษ ของนักเรียนประถมศึกษา	วุฒิชัย เนียมเทศ (2552)	จุฑามาศ แสงงาม (2555)	Harris และคณะ (2553)	Scheerens และคณะ (2554)	Tang และคณะ (2555)	มาตฐาน สพฤ. (2552)	หลักเกณฑ์ EP ของสถาบัน ภาษาอังกฤษ สพฐ. (2545)	เศรษฐกร หน่อคำ (2548)	รวม
ปัจจัยนำเข้า (Inputs)									
ลักษณะของหลักสูตรที่นำมาใช้	✓	✓	✓	✓				✓	5
ความพร้อมของสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และอาคารสถานที่	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	7
ความพร้อมของแหล่งเรียนรู้	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	7
คุณสมบัติของครูผู้สอน	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	7
ปัจจัยกระบวนการ (Process)									
การบริหารจัดการหลักสูตร		✓	✓	✓		✓	✓	✓	6
กระบวนการจัดการเรียนการสอน		✓	✓	✓		✓	✓	✓	6
การวัดและประเมินผลการเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	8
การพัฒนาคุณภาพครู	✓	✓		✓			✓	✓	5
การนิเทศและติดตามผลหลักสูตร		✓	✓	✓				✓	4

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนา ความสามารถภาษาอังกฤษ ของนักเรียนประถมศึกษา	วุฒิชัย เปี่ยมเทศ (2552)	จุฑามาศ แสงงาม (2555)	Harris และคณะ (2553)	Scheerens และคณะ (2554)	Tang และคณะ (2555)	มาตรฐาน สพฐ. (2552)	หลักเกณฑ์ EP ของสถาบัน ภาษาอังกฤษ สพฐ. (2545)	เศรษฐกรณ์ หน่อคำ (2548)	รวม
ปัจจัยผลผลิต (Outputs)									
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แสดงถึง ความสามารถภาษาอังกฤษของ นักเรียนประถมศึกษาซึ่งมีตัวบ่งชี้ ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย O-NET วิชาภาษาอังกฤษระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6	✓	✓		✓		✓	✓	✓	6

ปัจจัยในการลงทุนทางการศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาซึ่งสังเคราะห์ได้จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ 10 ปัจจัยดังนี้ ได้แก่ 1) หลักสูตร 2) สื่อวัสดุ อุปกรณ์ และอาคารสถานที่ 3) แหล่งเรียนรู้ 4) ครูผู้สอน 5) การบริหารจัดการหลักสูตร 6) กระบวนการจัดการเรียนการสอน 7) การวัดและประเมินผลการเรียน 8) การพัฒนาคุณภาพครู 9) การนิเทศและติดตามผลหลักสูตร และ 10) ความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาซึ่งมีตัวบ่งชี้ ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย O-NET วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. การวิจัยเชิงสำรวจ

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 26,433 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และครูสอนภาษาอังกฤษ จากโรงเรียนที่ผ่านเกณฑ์คัดเลือก จำนวนรวม 300 ตัวอย่าง คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป G*Power ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (Confidence Interval) เพื่อให้ครอบคลุมและเป็นตัวแทนที่ดีของประชากร โดยผู้วิจัยยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อน (e) +5%

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง โดยเกณฑ์คัดเลือกได้แก่ โรงเรียนที่มีผลคะแนน O-NET วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษาพ.ศ. 2563-2566 เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 และมีนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เข้าสอบไม่ต่ำกว่า 70 คน ได้ตัวอย่างจำนวน 60

โรงเรียนจาก 6 ภูมิภาคทั่วประเทศ โรงเรียนละ 5 ตัวอย่าง ได้แก่ ผู้อำนวยการ 1 ท่าน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ 1 ท่าน และครูสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน รวมจำนวนตัวอย่าง 300 ตัวอย่าง

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) เกี่ยวกับปัจจัยในการลงทุนทางการศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาทั้ง 9 ปัจจัย ปัจจัยละ 5 ข้อ ยกเว้นสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และอาคารสถานที่ที่มีข้อคำถาม 6 ข้อ รวมข้อคำถามทั้งหมด 46 ข้อ ซึ่งแบบสอบถามได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องด้านการใช้ภาษาและความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน โดยใช้ดัชนี IOC ตามวิธีของโรวินELLI (Rovinelli) และแฮมเบิลตัน (Hambleton) เพื่อยืนยันความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา 0.8 และผ่านการทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่ตัวอย่าง แบ่งเป็นผู้อำนวยการ 5 ท่าน, รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ 5 ท่าน และครูสอนภาษาอังกฤษ 20 ท่าน รวมจำนวน 30 ชุด เพื่อวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Discriminant Power) ด้วยวิธี Item-total Correlation (CITC) ได้ค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์ที่มีค่าระหว่าง 0.486-0.955 ซึ่งมากกว่า 0.40 ขึ้นไปทุกข้อ มีอำนาจจำแนก สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับตัวอย่างได้ (รังสรรค์ มณีเล็ก และคณะ, 2546) และวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability Test) ของแบบสอบถามเป็นรายปัจจัย โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นผ่านเกณฑ์ที่มีค่ามากกว่า 0.70 ขึ้นไปทุกปัจจัยเช่นกัน และมีค่าความเชื่อมั่นเฉลี่ยทุกปัจจัยที่ 0.889 จึงถือว่ามีความเชื่อมั่นดี นำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้ (Hair et al., 2006)

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการโดยการเข้าไปเก็บข้อมูลในโรงเรียนด้วยตนเอง และส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ทั้งนี้ขั้นตอนการวิจัยได้ผ่านการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 2 สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรียบร้อยแล้ว และผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับมาครบทั้ง 300 ชุด

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่และร้อยละ และส่วนที่เป็นปัจจัยในการลงทุนทางการศึกษาเพื่อพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการลงทุนทางการศึกษากับความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษา ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Science for Windows)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อจำแนกตามเพศพบว่า ตัวอย่างเป็นเพศชายร้อยละ 24.3 เป็นเพศหญิงร้อยละ 75.7 เมื่อจำแนกตามอายุพบว่า ตัวอย่างมีอายุน้อยกว่า 25 ปีร้อยละ 4.0 มีอายุระหว่าง 25-34 ปีร้อยละ 20.7 มีอายุระหว่าง 35-44 ปีร้อยละ 29.7 มีอายุระหว่าง 45-54 ปีร้อยละ 36.6 และมีอายุตั้งแต่ 55 ปีขึ้นไปร้อยละ 9.0 เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า ตัวอย่างมีระดับการศึกษาปริญญาตรีร้อยละ 72.7 มีระดับการศึกษาปริญญาโทร้อยละ 26.0 และมีระดับการศึกษาปริญญาเอกร้อยละ 1.3 เมื่อจำแนกตามตำแหน่งงานปัจจุบันพบว่า ตัวอย่างมีตำแหน่งงานเป็นผู้อำนวยการร้อยละ 20.0 เป็นรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการร้อยละ 20.0 และเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษร้อยละ 60.0 เมื่อจำแนกตามประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งงานปัจจุบันพบว่า ตัวอย่างมีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปีร้อยละ 12.7 มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 5-19 ปีร้อยละ 42.3 มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 20-29 ปีร้อยละ 30.7 และมีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไปร้อยละ 14.3 เมื่อจำแนกตามภูมิภาคที่สถานศึกษาตั้งอยู่พบว่า ตัวอย่างทำงานในสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในภาคเหนือร้อยละ 15.0 ภาคกลางร้อยละ 31.7 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ 15.0 ภาคตะวันออกร้อยละ 15.0 ภาคตะวันตกร้อยละ 6.6 และภาคใต้ร้อยละ 16.7 เมื่อจำแนกตามขนาดของสถานศึกษาพบว่า ตัวอย่างทำงานในสถานศึกษาขนาดกลางร้อยละ 8.3 ขนาดใหญ่ร้อยละ 40.0 และขนาดใหญ่พิเศษร้อยละ 51.7 เมื่อจำแนกตามโครงการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สถานศึกษาเข้าร่วมพบว่า ตัวอย่างทำงานในสถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล (World-Class Standard School) ร้อยละ 71.7 เข้าร่วมโครงการอื่น ๆ ร้อยละ 8.3 และไม่ได้เข้าร่วมโครงการใด ๆ ร้อยละ 20.0

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยในการลงทุนทางการศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผู้วิจัยได้ตรวจสอบเงื่อนไขเรียบร้อยแล้วก่อนวิเคราะห์ โดยทดสอบตัวแปรตามว่าเป็นตัวแปรที่มีการแจกแจงแบบโค้งปกติ (Normality) ผู้วิจัยจึงได้ทำการหาค่า $Z_{skewness}$ และค่า $Z_{kurtosis}$ โดยอาศัยเกณฑ์ที่ว่า ถ้าจำนวนตัวอย่างมีมากกว่า 200 ตัวอย่างขึ้นไปค่า Absolute ของ $Z_{skewness}$ ต้องน้อยกว่า 3 และค่า Absolute ของ $Z_{kurtosis}$ ต้องน้อยกว่า 10 จึงจะเป็นตัวแปรที่มีการแจกแจงแบบโค้งปกติ (Normality) ไม่เบ้หรือไม่โด่งจนเกินไป (Hair et al., 2006)

ตารางที่ 2 แสดงค่าความเบ้ของข้อมูล (skewness) และความโด่งของข้อมูล (kurtosis)

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptives)			
ของตัวแปรค่าเฉลี่ยคะแนน O-NET วิชาภาษาอังกฤษระดับป.6 (AVRONETENGP6)			
สถิติ	ค่า	ค่า Std. Error	
ความเบ้ (Skewness)	-0.436	.141	
ความโด่ง (Kurtosis)	-0.573	.281	
ค่า $Z_{skewness} = \text{Statistic} / \text{Std. Error}$			
	$= -0.436 / 0.141$	$= -3$	
ค่า Absolute ของ $Z_{skewness} = 3$			
ค่า $Z_{kurtosis} = \text{Statistic} / \text{Std. Error}$			
	$= -0.573 / 0.281$	$= -2$	
ค่า Absolute ของ $Z_{kurtosis} = 2$			

ทดสอบความเป็นอิสระของค่าความคลาดเคลื่อน (Residual Errors) ว่าเป็นอิสระต่อกัน โดยใช้การทดสอบเดอร์บิน-วัตสัน (Durbin-Watson Test) ซึ่งเป็นการทดสอบทางสถิติที่ใช้วัดหาความสัมพันธ์อัตโนมัติ (autocorrelation) ในค่าตกค้าง จากข้อมูลในตารางที่ 3 พบว่าค่า Durbin-Watson เท่ากับ 2.013 ซึ่งมีค่าตามเกณฑ์ที่อยู่ระหว่าง 1.5 – 2.5 สรุปได้ว่าค่าความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระต่อกัน ไม่มีความสัมพันธ์กันเองหรือไม่เกิดปัญหา Autocorrelation

และทดสอบตัวแปรอิสระแต่ละตัวว่าต้องไม่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเอง และไม่มีปัญหาภาวะพหุร่วมเชิงเส้น (Multicollinearity) โดยจากข้อมูลในตารางที่ 4 พบว่า ค่า Tolerance ของตัวแปรอิสระมีค่าเท่ากับ 0.359, 0.422, 0.610, 0.626, 0.546, 0.383, 0.648, 0.507 และ 0.645 ตามลำดับ ซึ่งค่า Tolerance ของตัวแปรอิสระทุกตัวมีค่ามากกว่า 0 แต่น้อยกว่า 1 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่แสดงว่าตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันเอง หรือเป็นอิสระจากกัน ไม่เกิดปัญหา Multicollinearity

สำหรับค่า Variance Inflation Factor (VIF) ของตัวแปรอิสระมีค่าเท่ากับ 2.788, 2.372, 1.639, 1.597, 1.832, 2.610, 1.544, 1.971 และ 1.549 ตามลำดับ ซึ่งค่า VIF ของตัวแปรอิสระทุกตัวมีค่าอยู่ระหว่าง 1-5 ซึ่งโดยทั่วไปถือว่าผ่านเกณฑ์และยอมรับได้ ไม่เกิดปัญหา Multicollinearity

จึงวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยนำตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมาทดสอบสมมติฐานการวิจัย ผ่านระบบโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS) โดยผู้วิจัยเลือกใช้วิธี Enter และวิเคราะห์ค่าสถิติทดสอบ F และค่า P-value หรือ Sig. ได้ผลดังตารางที่ 3 และตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

สถิติ	ค่า
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กำลังสองที่ปรับแล้ว (Adjusted R Square)	.900
ระดับนัยสำคัญของ F Change (Sig. F Change)	<.001
ค่าสถิติ Durbin-Watson	2.013

ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณพบว่าตัวแปรอิสระทั้ง 9 ตัว สามารถร่วมกันอธิบายตัวแปรตามคือค่าเฉลี่ยคะแนน O-NET วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างปีการศึกษา 2563-2566 ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ถึงร้อยละ 90 (Adjusted R Square 0.90) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับต่ำกว่า 0.001 (Sig. F Change ต่ำกว่า 0.001)

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อทดสอบสมมติฐานของสมการระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ในกรณีที่ใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression) มีสมมติฐานดังนี้

H0 = ตัวแปรอิสระทั้ง 9 ตัวไม่มีผลต่อตัวแปรตามคือค่าเฉลี่ยคะแนน O-NET วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างปีการศึกษาพ.ศ. 2563-2566 ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

H1 = ตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวมีผลต่อตัวแปรตามคือค่าเฉลี่ยคะแนน O-NET วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างปีการศึกษาพ.ศ. 2563-2566 ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตารางที่ 4 แสดงค่าอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยคะแนน O-NET วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างปีการศึกษาพ.ศ. 2563-2566

ตัวแปร	Unstandardized B	Coefficients Std. Error	Standardized Coefficients Beta	t	Sig.	Collinearity Tolerance	Statistics VIF
ค่าคงที่ (Constant)	-4.494	.176		-25.503	<.001		
1) หลักสูตร (MeanCURRICULUM)	.192	.039	.149	4.876	<.001	.359	2.788
2) สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และอาคารสถานที่ (MeanMEDIA)	.262	.044	.166	5.897	<.001	.422	2.372
3) แหล่งเรียนรู้ (MeanRESOURCES)	.145	.036	.096	4.083	<.001	.610	1.639

ตัวแปร	Unstandardized B	Coefficients Std. Error	Standardized Coefficients Beta	t	Sig.	Collinearity Tolerance	Statistics VIF
4) ครูผู้สอน (MeanTEACHER)	.223	.035	.149	6.455	<.001	.626	1.597
5) การบริหารจัดการหลักสูตร (MeanMANAGEMENT)	.267	.036	.182	7.328	<.001	.546	1.832
6) กระบวนการจัดการเรียนการสอน (MeanPROCESS)	.280	.037	.225	7.591	<.001	.383	2.610
7) การวัดและประเมินผลการเรียน (MeanASSESSMENT)	.234	.030	.177	7.775	<.001	.648	1.544
8) การพัฒนาคุณภาพครู (MeanDEVELOPMENT)	.251	.042	.155	6.029	<.001	.507	1.971
9) การนิเทศและติดตามผลหลักสูตร (MeanMONITORING)	.161	.033	.112	4.910	<.001	.645	1.549

ตัวแปรตาม: AVRONETENGP6

จากข้อมูลข้างต้นพบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 9 ตัวมีค่า Sig. (P-value) น้อยกว่า 0.001 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธ H0 (สมมติฐานหลัก) และยอมรับ H1 (สมมติฐานทางเลือก) หมายถึงมีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวมีผลต่อตัวแปรตามคือค่าเฉลี่ยคะแนน O-NET วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างปีการศึกษาพ.ศ. 2563-2566 ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีสมการพยากรณ์รูปคะแนนดิบ (Raw Score Equation) ดังนี้

$$Y = -4.494 + 0.280(\text{PROCESS}) + 0.267(\text{MANAGEMENT}) + 0.262(\text{MEDIA}) + 0.251(\text{DEVELOPMENT}) + 0.234(\text{ASSESSMENT}) + 0.223(\text{TEACHER}) + 0.192(\text{CURRICULUM}) + 0.161(\text{MONITORING}) + 0.145(\text{RESOURCES})$$

สมการพยากรณ์รูปคะแนนดิบ จะใช้ทำนายคะแนนเฉลี่ย O-NET วิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาปีที่ 6 จากค่าเฉลี่ยของตัวแปรทั้ง 9 ตัว เช่น เมื่อการจัดการเรียนการสอน (PROCESS) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คะแนนเฉลี่ย O-NET วิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาปีที่ 6 จะเพิ่มขึ้น 0.28 หน่วย เป็นต้น

และมีสมการพยากรณ์แบบคะแนนมาตรฐาน (Standard Score Equation) ดังนี้

$$Z_Y = 0.149Z_{\text{CURRICULUM}} + 0.166Z_{\text{MEDIA}} + 0.096Z_{\text{RESOURCES}} + 0.149Z_{\text{TEACHER}} + 0.182Z_{\text{MANAGEMENT}} + 0.225Z_{\text{PROCESS}} + 0.177Z_{\text{ASSESSMENT}} + 0.155Z_{\text{DEVELOPMENT}} + 0.112Z_{\text{MONITORING}}$$

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณพบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 9 ตัวแปรสามารถร่วมกันพยากรณ์ตัวแปรตาม ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย O-NET วิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 กล่าวคือทุกตัวแปรมีอิทธิพลหรือส่งผลต่อคะแนนเฉลี่ย O-NET วิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน (Standardized Coefficients Beta) สามารถอธิบายได้ถึงค่าอิทธิพลของตัวแปรอิสระแต่ละตัวว่ามีผลต่อตัวแปรตามได้มากน้อยเพียงใด โดยเรียงลำดับจากมากที่สุดไปน้อยที่สุดได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 คือกระบวนการจัดการเรียนการสอน (PROCESS) ($\beta = 0.225$) มีผลต่อค่าเฉลี่ยคะแนน O-NET วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างปีการศึกษาพ.ศ. 2563-2566 ร้อยละ 22.5 ปัจจัยนี้มีผลสูงที่สุด ลำดับที่ 2 คือการบริหารจัดการหลักสูตร (MANAGEMENT) ($\beta = 0.182$) มีผลต่อค่าเฉลี่ยคะแนน O-NET วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างปีการศึกษาพ.ศ. 2563-2566 ร้อยละ 18.2 ปัจจัยนี้มีผลสูงมาก ลำดับที่ 3 คือการวัดและประเมินผลการเรียน (ASSESSMENT) ($\beta = 0.177$) มีผลต่อค่าเฉลี่ยคะแนน O-NET วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างปีการศึกษาพ.ศ. 2563-2566 ร้อยละ 17.7 ปัจจัยนี้มีผลสูงมาก ลำดับที่ 4 คือสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และอาคารสถานที่ (MEDIA) ($\beta = 0.166$) มีผลต่อค่าเฉลี่ยคะแนน O-NET วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างปีการศึกษาพ.ศ. 2563-2566 ร้อยละ 16.6 ปัจจัยนี้มีผลสูง ลำดับที่ 5 คือการพัฒนาคุณภาพครู (DEVELOPMENT) ($\beta = 0.155$) มีผลต่อค่าเฉลี่ยคะแนน O-NET วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างปีการศึกษาพ.ศ. 2563-2566 ร้อยละ 15.5 ปัจจัยนี้มีผลสูง ลำดับที่ 6 มีตัวแปรอิสระ 2 ตัวคือหลักสูตร (CURRICULUM) และครูผู้สอน (TEACHER) ($\beta = 0.149$) ที่มีผลต่อค่าเฉลี่ยคะแนน O-NET วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างปีการศึกษาพ.ศ. 2563-2566 เท่ากันที่ร้อยละ 14.9 สองปัจจัยนี้มีผลปานกลาง ลำดับที่ 7 คือการนิเทศและติดตามผลหลักสูตร (MONITORING) ($\beta = 0.112$) มีผลต่อค่าเฉลี่ยคะแนน O-NET วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างปีการศึกษาพ.ศ. 2563-2566 ร้อยละ 11.2 ปัจจัยนี้มีผลต่ำ และลำดับสุดท้าย ตัวแปรแหล่งเรียนรู้ (RESOURCES) ($\beta = 0.096$) มีผลต่อค่าเฉลี่ยคะแนน O-NET วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างปีการศึกษาพ.ศ. 2563-2566 ร้อยละ 9.6 ปัจจัยนี้มีผลต่ำที่สุด

สรุปและอภิปรายผล

จากผลการศึกษาดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 9 ตัว สามารถร่วมกันอธิบายตัวแปรตาม คือค่าเฉลี่ยคะแนน O-NET วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างปีการศึกษา พ.ศ. 2563-2566 ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ถึงร้อยละ 90 (Adjusted R Square 0.90) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 (Sig. F Change ต่ำกว่า 0.001) แสดงถึงโมเดลมีความน่าเชื่อถือสูง เนื่องจากสามารถอธิบายอิทธิพลของตัวแปรอิสระทั้ง 9 ตัวที่ส่งผลต่อตัวแปรตามได้สูงถึงร้อยละ 90 มีเพียงแค่ร้อยละ 10 เท่านั้นที่เป็นตัวแปรอิสระอื่น ๆ ที่จะส่งผลต่อตัวแปรตามได้เช่นกัน แต่ไม่ได้นำมาศึกษาในโมเดลนี้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 9 ตัวมีอำนาจการพยากรณ์สูง มีอิทธิพลหรือส่งผลต่อตัวแปรตามสูง

ผลการศึกษานี้ยังแสดงให้เห็นถึงตัวแปรอิสระ 3 ตัวที่มีอิทธิพลหรือส่งผลต่อตัวแปรตามสูงที่สุด ได้แก่ (1) ปัจจัยกระบวนการจัดการเรียนการสอนมีค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐาน (Beta) สูงที่สุด ($\beta = 0.225$) แสดงว่ากระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ดี เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้เรียน จะช่วยพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาได้ถึงร้อยละ 22.5 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ความรู้ (Constructivism) ของ Piaget (1972) และ Vygotsky (1978) ที่เชื่อว่าผู้เรียนจะสามารถพัฒนาความรู้ผ่านกิจกรรมที่ดึงดูดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม (Meaningful activity) และผ่านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมได้ (2) ปัจจัยการบริหารจัดการหลักสูตร มีค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐาน (Beta) สูงรองลงมาเป็นลำดับที่ 2 ($\beta = 0.182$) จะช่วยพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาได้ถึงร้อยละ 18.2 สอดคล้องกับแนวคิดของ Hoy and Miskel (2013) ที่ระบุว่าการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพจะช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ หากโรงเรียนมีการบริหารจัดการที่ดี มีประสิทธิภาพ ย่อมสามารถขับเคลื่อนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ (3) ปัจจัยการวัดและประเมินผลการเรียนมีค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐาน (Beta) สูงรองลงมาเป็นลำดับที่ 3 ($\beta = 0.177$) จะช่วยพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาได้ถึงร้อยละ 17.7 สอดคล้องกับแนวคิดการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (Assessment for Learning) ของ Black and Wiliam (1998) ที่เน้นใช้การประเมินเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ โดยมุ่งให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับที่ช่วยพัฒนาความเข้าใจและทักษะของตนเอง ครูและผู้เรียนร่วมกันใช้ข้อมูลจากการประเมินเพื่อปรับการสอนและการเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดีขึ้นมากกว่าการตัดสินผลสัมฤทธิ์ ยิ่งไปกว่านั้นตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวดังกล่าวยังร่วมกันส่งผลหรือมีอิทธิพลต่อค่าเฉลี่ยคะแนน O-NET วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 รวมกันได้ถึงร้อยละ 58.4 ซึ่ง

เป็นการยืนยันได้ว่า ปัจจัยทั้งสามดังกล่าวเป็นปัจจัยหลักที่มีผลต่อการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาได้จริง

จะสังเกตได้ว่า ปัจจัยในการลงทุนทางการศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมากที่สุด 3 ลำดับแรกดังกล่าว ล้วนเป็นปัจจัยกระบวนการดำเนินงาน (PROCESS) ทั้งสิ้น ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยที่เป็นกระบวนการดำเนินงาน (PROCESS) อาจจะสำคัญจำเป็นอย่างยิ่งกว่าปัจจัยนำเข้า (INPUT) เพราะถึงแม้ว่าปัจจัยนำเข้าจะดีมากเพียงใดก็ตาม หากขาดซึ่งการจัดการหรือการดำเนินการที่ดี ผลผลิต (OUTPUT) ก็อาจจะไม่ดีไปด้วยเช่นกัน ในทางกลับกัน ถึงแม้ว่าปัจจัยนำเข้าจะยังไม่ดีมาก อาจจะมีข้อจำกัดบ้าง แต่ผ่านกระบวนการจัดการหรือการดำเนินการที่ดี ผลผลิต (OUTPUT) ก็อาจจะออกมาดีได้เช่นกัน นอกจากนี้ทั้ง 3 ปัจจัยดังกล่าว ยังส่งเสริมซึ่งกันและกันเอง โดยจากผลการศึกษาพบว่า การจัดการเรียนการสอนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาได้มากที่สุด เนื่องจากเป็นกระบวนการที่พัฒนาผู้เรียนได้โดยตรง หากกระบวนการจัดการเรียนการสอนมีคุณภาพ ผลของผู้เรียนก็จะมีคุณภาพไปด้วยเช่นกัน ในขณะที่การบริหารจัดการหลักสูตรเป็นปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น ไม่มีอุปสรรค ช่วยให้เกิดการพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเต็มที่ ประกอบกับการวัดและประเมินผลการเรียนยังเป็นเหมือนเครื่องมือที่คอยตรวจสอบว่าการจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างได้ผล มากน้อยเพียงใด พัฒนาผู้เรียนได้ตรงตามเป้าหมายหรือไม่ เพียงใด ดังนั้นทั้ง 3 ปัจจัยจึงเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาอย่างได้ผล สมควรลงทุนทางการศึกษาเป็นลำดับต้น

ผลการศึกษาวิจัยสอดคล้องกับการศึกษาของวิรัตน์ เกตุเรือง และคณะ (2560) ที่พบว่าปัญหาสำคัญของกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เกิดจากกระบวนการสอนที่เน้นไวยากรณ์ เน้นท่องศัพท์ และทำแบบฝึกหัด มากกว่าการนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ ผลการศึกษาการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนจากผลการทดสอบ O-NET และ PISA พ.ศ.2564 ยังพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียนยังไม่ผ่านเกณฑ์ตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในแผนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เนื่องจากปัจจัยหลายประการ เช่น กระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ยังคงเน้นการสอนไวยากรณ์และการแปล มากกว่าการฝึกทักษะการสื่อสารจริง การขาดวิธีการจัดการเรียนการสอนตามแนวทาง Active Learning ที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนและมีปฏิสัมพันธ์ผ่านการปฏิบัติ เช่น การร่วมกันวิเคราะห์ การระดมสมอง และเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักการคิดค้น แสวงหาความรู้ หรือการแก้ปัญหาด้วยตนเองซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของผู้เรียน การขาดวิธีจัดการเรียน

การสอนแบบ Communicative Language Teaching - CLT ที่เน้นพัฒนาทักษะการฟังพูด (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2564)

สอดคล้องกับรายงานการติดตามและประเมินผลนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ Thailand 4.0 พ.ศ. 2562 ที่พบว่าสถานศึกษาที่มีปัญหาด้านการบริหารจัดการหลักสูตร เช่น ไม่มีผู้รับผิดชอบการบริหารจัดการหลักสูตร หรือมีแต่ไม่ชัดเจน ไม่จริงจัง หรือไม่มีทักษะการจัดการที่มากพอ งบประมาณที่ใช้ไม่เพียงพอ หรือมีการบริหารจัดการงบประมาณอย่างไม่มีประสิทธิภาพ คุณภาพการเรียนการสอนก็จะมีปัญหาไปด้วย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2562)

ผลการศึกษาวิจัยสอดคล้องกับการศึกษานโยบายและยุทธศาสตร์การส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ของประเทศในกลุ่มอาเซียนบวกสาม: กรณีสึกษาประเทศไทย พ.ศ. 2555 ที่พบว่าแม้หลักสูตรแกนกลางฯ จะกำหนดให้มีการวัดผลตามตัวชี้วัดเพื่อพัฒนาผู้เรียน แต่ด้วยข้อจำกัดด้านบุคลากรที่ครูผู้สอนมีจำนวนไม่เพียงพอและส่วนใหญ่สอนไม่ตรงวิชาเอกที่จบมา ทำให้มีความรู้ภาษาอังกฤษเพียงระดับพื้นฐาน การวัดผลประเมินผลจึงไม่สามารถดำเนินการได้ตรงตามที่หลักสูตรแกนกลางฯ กำหนด ปัจจัยเหล่านี้ล้วนส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้จริง (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2555) อีกทั้งยังสอดคล้องกับรายงานการประเมินผลการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 พ.ศ. 2567 ที่พบปัญหาจากความไม่พร้อมของผู้สอนทั้งด้านองค์ความรู้ในการสร้างนวัตกรรมและภาระงานที่มากเกินไป ข้ำยังขาดเครื่องมือวัดผลที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ไม่สามารถนำผลการประเมินมาพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลได้ และยังขาดการวัดและประเมินผลการเรียนในหลาย ๆ ด้าน ที่จำเป็นต่อการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของผู้เรียน เช่น การวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริงด้วยเครื่องมือวัดที่หลากหลาย ทั้งจากเครื่องมือวัด และจากการปฏิบัติ เช่น สอบข้อเขียน สอบปากเปล่า วัดจากชิ้นงาน วัดจากการมีส่วนร่วม วัดทักษะจากการปฏิบัติจริง เป็นต้น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2567)

ผลการศึกษาวิจัยยังสามารถตอบปัญหาวิจัยที่ว่าทำไมประเทศไทยลงทุนทางการศึกษาด้อยงบประมาณจำนวนมหาศาลในแต่ละปี แต่คุณภาพการศึกษาโดยเฉพาะการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาจึงกลับตกต่ำลง ทั้งนี้เป็นเพราะภาครัฐได้ลงทุนทางการศึกษาไปกับปัจจัยอื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาได้น้อยกว่า 3 ปัจจัยหลักดังกล่าว กล่าวคือ แม้รัฐจะทุ่มงบประมาณทางการศึกษาจำนวนมหาศาล แต่สัดส่วนส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 87.17 กลับถูกใช้ไปกับรายจ่ายประจำ เช่น เงินเดือนและผลตอบแทนบุคลากร รวมถึงงบดำเนินการและงบลงทุน ในขณะที่มีงบอุดหนุนที่ส่ง

ถึงตัวผู้เรียนโดยตรงเพียงร้อยละ 13 เท่านั้น เมื่อเงินตกถึงผู้เรียนน้อยเช่นนี้ จึงเป็นเรื่องยากที่จะพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เกิดผลสัมฤทธิ์ได้อย่างแท้จริง (ชัยยุทธ ปัญญสวัสดิ์สุทธิ์ และคณะ, 2563) และเมื่อวิเคราะห์งบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษาประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 พบว่าค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร เช่น เงินเดือนครูและบุคลากรสูงถึงร้อยละ 90.45 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 9.55 เป็นค่าใช้จ่ายด้านการลงทุน เช่น งบประมาณของกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา โครงการโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล ซึ่งถือว่าเป็นสัดส่วนที่น้อยมาก แสดงให้เห็นว่าการลงทุนทางการศึกษาของประเทศไทยยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เนื่องจากงบประมาณส่วนใหญ่ไม่ได้ถูกใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เกิดแก่ผู้เรียนโดยตรง (จุไรลักษณ์ เอียวพันธ์, 2567)

ผลการศึกษานี้จึงสามารถยืนยันได้ว่า การลงทุนทางการศึกษาไปกับปัจจัยที่ต้องลงทุนสูงแต่กลับมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่ำ ถือเป็นความสูญเสียเปล่าทางการศึกษา สะท้อนให้เห็นถึงการจัดสรรทรัพยากรที่ไม่มีประสิทธิภาพ ไม่มีประสิทธิผล และไม่เป็นธรรม แม้ภาครัฐจะพยายามแก้ไขความเหลื่อมล้ำมาโดยตลอด แต่คุณภาพการศึกษาก็ยังมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนและไม่มีแนวโน้มจะดีขึ้น เนื่องจากทรัพยากรที่มีอยู่ไม่ได้ถูกนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งสะท้อนว่าภาครัฐไม่สามารถใช้และบริหารทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้ (ชัยยุทธ ปัญญสวัสดิ์สุทธิ์ และคณะ, 2563) สอดคล้องกับรายงานของพิรญาณรณภาพ (2564) ที่ระบุว่าประสิทธิภาพในการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาที่ไม่เท่าเทียมกัน ส่งผลให้ประสิทธิผลของโรงเรียนแตกต่างกัน อันจะนำมาซึ่งปัญหาคุณภาพการให้บริการทางการศึกษาของประเทศไทยที่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำสูง และทำให้ยังมีผู้เรียนที่ไม่สามารถเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพได้

ดังนั้นการเลือกใช้และจัดสรรงบประมาณทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มขึ้น จึงเป็นทางออกในการแก้ปัญหาการลงทุนทางการศึกษาที่ไม่มีประสิทธิภาพดังกล่าว เช่น การลงทุนในปัจจัยที่สมควรลงทุนเพราะส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนได้มากกว่า และอาจจะใช้งบประมาณน้อยกว่า การลงทุนในงบอุดหนุนที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนได้โดยตรง และยังช่วยลดความเหลื่อมล้ำ เพิ่มโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพได้ นอกจากนี้การลดค่าใช้จ่ายส่วนกลางที่ซ้ำซ้อนและเกินความจำเป็นเพื่อกระจายทรัพยากรลงสู่สถานศึกษาโดยตรง จะช่วยลดต้นทุนของการบริหารจัดการของภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น (ชัยยุทธ ปัญญสวัสดิ์สุทธิ์ และคณะ, 2563) รัฐควรจัดสรรงบประมาณที่มุ่งเน้นประสิทธิภาพมากกว่าจำนวนเงิน โดยเน้นการพัฒนาผู้เรียน ครู โครงสร้างพื้นฐาน และเทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ และสร้างระบบติดตามผลที่ชัดเจน จะช่วยแก้ปัญหาความไม่คุ้มค่าและยกระดับคุณภาพการศึกษาได้อย่างแท้จริง (จุไรลักษณ์ เอียวพันธ์, 2567)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ผู้บริหารโรงเรียนควรมุ่งเน้นการลงทุนทางการศึกษาในกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นการฝึกทักษะการสื่อสารได้จริง และควรลงทุนพัฒนาระบบบริหารจัดการเชิงคุณภาพ เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน อีกทั้งควรลงทุนในการส่งเสริมการวัดผลประเมินผลการเรียนเพื่อพัฒนา (formative assessment) มากกว่าการวัดและประเมินเพื่อสรุปผลเพียงอย่างเดียว เป็นต้น

1.2 เขตพื้นที่การศึกษาควรส่งเสริมโรงเรียนให้ลงทุนในปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงต่อการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยสนับสนุนส่วนต่าง ๆ ที่จำเป็นในการดำเนินการให้แก่โรงเรียน

1.3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรมีการศึกษาความเป็นไปได้ในการปรับเปลี่ยนการลงทุนทางการศึกษาเพื่อพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยเฉพาะภาครัฐจำเป็นต้องทบทวนการลงทุนทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ด้วยการพิจารณารายละเอียดที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมาย งบประมาณที่มี ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อลดความสูญเปล่าทางการศึกษาให้ได้มากที่สุดโดยเร็ว

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำปัจจัยในการลงทุนทางการศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาไปวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของแต่ละปัจจัยเพิ่มเติม เพื่อให้ทราบถึงความต้องการจำเป็น จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และภาวะคุกคามของแต่ละปัจจัยเพิ่มเติม

2.2 ควรจัดทำกลยุทธ์ในการลงทุนทางการศึกษาที่เหมาะสม โดยกำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัด และวิธีดำเนินการอย่างชัดเจน เพื่อขับเคลื่อนกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจัง

2.3 ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมโดยขยายผลไปสู่กลุ่มอื่น เช่น นักเรียนระดับมัธยมศึกษา หรือ โรงเรียนในสังกัดอื่น เป็นต้น เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษาว่าสอดคล้องหรือแตกต่างกันอย่างไร การลงทุนทางการศึกษาเพื่อพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนจะได้ตรงกลุ่มเป้าหมาย และได้ผลมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ. (2561). *ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580 ฉบับประกาศราชกิจจานุเบกษา*. สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2555). *การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของหลักสูตรภาษาอังกฤษของโรงเรียนสองภาษาจากตัวแปรคัดสรร การวิเคราะห์ล้อมกรอบข้อมูล*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].
- จุไรลักษณ์ เอี่ยมพันธ์. (2567). *งบการศึกษาไทย จัดสรรอย่างไรให้เกิดประสิทธิภาพ*. วารสารสำนักงานงบประมาณ

- ของรัฐบาล, 8(5), 1-10. https://web.parliament.go.th/assets/portals/82/news/1442/1_1442.pdf
- ชัยยุทธ ปัญญสวัสดิ์สุทธิ์, ดวงณี เลาวกุล, สุตาพร ปานกลิ่น, ดลภัค ชัยบุตร, เสฏฐวุฒิ โลหะโชติ, ภวินทร์ เตวียนันท์ และฉัตรพศ หลายรุ่งเรือง. (2563). *โครงการวิจัยและพัฒนาระบบบัญชีรายจ่ายด้านการศึกษาระดับชาติ ประจำปีงบประมาณ 2551 – 2561*. สำนักงานศูนย์วิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พิรญาณ รมภาพ. (2564, 17 มีนาคม). *ลดความเหลื่อมล้ำ นำไทยสู่การเติบโตอย่างยั่งยืน*. สถาบันวิจัยเศรษฐกิจป๋วย อึ๊งภากรณ์, <https://www.pier.or.th/abridged/2021/06/#top>
- รังสรรค์ มณีเล็ก, สมบัติ ท้ายเรือคำ, และสุวิมล ว่องวานิช. (2546). *การใช้สถิติในการวิจัยทางการศึกษา*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิรัตน์ เกตุเรือง, สุกัญญา แซ่มซ้อย, และฉลอง ชาตรุประชีวิน. (2560). รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็ก. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 19(3), 313-328. https://so06.tci-thaijo.org/index.php/edujournal_nu/article/view/100971
- วุฒิชัย เนียมเทศ. (2552). *การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].
- เศรษฐภรณ์ หน่อคำ. (2548). *การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในโรงเรียนสองภาษา*. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].
- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *หลักเกณฑ์และวิธีดำเนินงานโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ*.
- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *แนวปฏิบัติประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. จามจุรีโปรดักส์ จำกัด.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2567). *รายงานผลการวิเคราะห์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2566*. สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. <https://www.niets.or.th/th/content/view/26335>
- สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2555). *การศึกษานโยบายและยุทธศาสตร์การส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ของประเทศในกลุ่มอาเซียนบวกสาม: กรณีศึกษาประเทศไทย*. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- เสฏฐวุฒิ โลหะโชติ. (2568, 27 สิงหาคม). *ข้าแหล่งงบประมาณด้านการศึกษาและความเสมอภาคทางการศึกษา*. สถาบันวิจัยเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (วสศ.). <https://research.eef.or.th/education-budget-and-educational-equality/>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *คู่มือแผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. พริกหวานกราฟฟิค.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). *รายงานการติดตามและประเมินผลนโยบายส่งเสริมการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ Thailand 4.0*. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2564). *รายงานการศึกษาค้นคว้าพัฒนาคุณภาพผู้เรียนจากผล การทดสอบ O-Net และ PISA พ.ศ.2564*. บริษัท 21 เซ็นจูรี จำกัด.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2567). *การติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21*. พริกหวานกราฟฟิค.

Aliu, M. (2025). Exploring the critical period hypothesis: Perspectives, theories, and implications for language acquisition. *Anglisticum: Journal of the Association-Institute for English Language and American Studies*, 14(3), 34–38. <https://doi.org/10.58885/ijllis.v14i3.34ma>

Black, P., & Wiliam, D. (1998). Assessment and classroom learning. *Assessment in education: Principles, policy & practice*, 5(1), 7–74. <https://doi.org/10.1080/0969595980050102>

Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., Anderson, R. E., & Tatham, R. L. (2006). *Multivariate data analysis* (6th ed.). Upper Saddle River, Prentice Hall.

Harris, L., Driscoll, P., Lewis, M., Matthews, L., Russell, C. & Cumming, S. (2010). Implementing curriculum evaluation: case study of generic undergraduate degree in health science. *Assessment & Evaluation in Higher Education*, 35(4), 477–490. <https://doi.org/10.1080/02602930902862883>

Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2013). *Educational administration: Theory, research, and practice* (9th ed.). McGraw-Hill.

Lenneberg, E. H. (1967). *Biological foundations of language*. Wiley.

Leoni, S. (2025). A historical review of the role of education: From human capital to human capabilities. *Review of Political Economy*, 37(1), 227–244. <https://doi.org/10.1080/09538259.2023.2245233>

Piaget, J. (1972). *The psychology of the child*. Basic Books.

Scheerens, J., Luyten, H., & van Ravens, J. (Eds.). (2011). *Perspectives on educational quality: Illustrative outcomes on primary and secondary schooling in the Netherlands*. Springer.

Schultz, T. W. (1961). Investment in human capital. *The American Economic Review*, 51(1), 1–17. <http://www.jstor.org/stable/1818907>

Smith, A. (2002). *The wealth of nations*. Bibliomania.com Ltd.

- Tang, W., Bai, J., Liu, J., Wang, H., & Chen, Q. (2012). Students' evaluation indicators of the curriculum. *International Journal of Medical Education*, 3, 103-106. <https://doi.org/10.5116/ijme.4fcc.d2a6>
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society: The development of higher psychological processes*. Harvard University Press.